

Nội dung Mục Trạng Văn

Tác Giả: Trạng Văn SG

Thứ Tư: 16 Tháng 11 Năm 2011 07:26

Mỗi năm đến dịp lễ kỷ niệm Hai Bà Trưng vào ngày mùng 6 tháng 2 ÂL, tôi lại nhớ đến công thành của Hai Ái Huệ Cù Nữ Sinh Trưng Văn, và đôi lần đến công thành tại thành phố.

Trưng tôi nhớ cụ Trưng Nguyễn Bành Khiêm đứng cây cao bóng mát. Bà chân vững chắc cũ, lòng tôi biết rõ ràng, cụ niệm vui lòng nên bù, và tiếng nói thò u thò! Nữ đây đã thành ghi đến chân tôi và bên hậu bao tháng năm đến mái Trưng thân yêu, cùng thầy cô rèn luyện trí, đức. Ngồi Trưng đi với tôi sao mà thân thò Trưng đến thò, nữ đã đứng cho chúng tôi nên ngói, nhớ ng nhớ là đã hun đức cho chúng tôi tinh thần yêu quê hương quốc!

Như mỗi ngày xưa, mỗi lần Lễ Hai Bà Trưng là Trưng tôi lại nhìn rằng chuồn bọ thành phố, chồn các khu vực trong Trưng đứng Hai Bà Trưng và các nữ Trưng, đến ngói xe hoa đi hành khố Trưng phố Sài Gòn, hòn ngọc Viên Đông, Trưng mốt bao ngói dân hân hoan đón chào. Không hiểu vì sao, nhớ thành lâu ngói dân thò đô đã dành cho Trưng chúng tôi mốt cớ tình đức biết. Đó cũng là niệm vinh hạnh cho chúng tôi, mốt Trưng nữ trung học đức mang tên hai vợ Nữ Anh Hùng của dân tộc. Hai vợ anh thò của đức Mê Linh xưa, Trưng Trưng và Trưng Nhị, là con của Lạc Trưng thu đức dòng dõi vua Hùng. Sinh ra trong thò loạn, nữ nhà quân Đông Hán xâm lăng, thân phận mốt sớ, hai chị em đức thân mẫu là bà Man Thiên, đã thay chồn nuôi đứng hai con nên ngói, lại còn rèn luyện cho con tài cung kiếm, và nhớ là lòng yêu nữ cao vĩ. Khi Trưng quân Thi Sách là chồn của bà Trưng Trưng bọ giết bọ Tô Đôn, mốt tên quan Tàu hung bạo, hai chị em với chí khí hào hùng của kẻ nam nhi, đã vì nữ mốt, nhà tan mà quy tợ thù nhà, đến nữ nữ, với lại thò còn u u: “Mốt, xin rửa sạch nữ thù. Hai, xin đem lại nghiệp xưa nhà Hùng. Ba, kẻ oan cớ lòng chồn. Bà, xin vồn vồn sớ công lệnh này!” (trích “Thiên Nam Ngổ Lạc”).

Tang chồn vớ a thò, lại thêm nữ nữ trên vai, hai vợ anh thò đã chiêu mộ quân sĩ, cùng với hơn 70 Trưng lĩnh, trong đó có các nữ Trưng như Thánh Thiên Bức Giang, Lê Chân Hối Phòng, Thò Nữ Thái Bình, Nàng Nữ Phú Thò, Lê Thò Hoa Thanh Hóa..., oai hùng cớ voi xông trồn, giết tan giốc và giết phóng giang sơn khố ách thò Trưng của quân xâm lăng

phong vương B. Sau khi tan gia tộc và thu hồi đội 65 thành trì, Hai Bà lên ngôi vua lấy hiệu là Trùng Vương Nữ Vương, đóng đô ở Mê Linh, trị vì dân trong 3 năm (năm 40-43 sau Công Nguyên), khi nếm khổ thù phi kiêng nước gái nước Nam! Tinh thần ấy đã gieo vào lòng những nữ sinh Trùng Vương chúng tôi niềm tự hào dân tộc, xây dựng trong chúng tôi niềm tình yêu quê hương quê nhà quí giá, và khi nếm nỗi ngậm ngùi chúng tôi luôn cố gắng sống sao cho xứng danh con cháu của Hai Bà.

Cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng là ngọn cờ khởi nghĩa xâm lăng đầu tiên, viết lên trang sử hào hùng của dân tộc Việt, và khi nếm cho danh Trưng Vương được liệt vào hàng ngũ những nữ anh hùng của thế giới!

Vì được thừa hưởng hào khí ấy, mà trước năm 1975 dù ở thời Việt Nam Cộng Hòa, thời mà miền Nam phải đi phó vạ ở Cộng Sản xâm lăng miền Bắc, dù không được chung vai sát cánh cùng nam nhi ngoài chiến trường, những nữ sinh TV đã gia nhập phong trào Phụ Nữ Bán Quân Sự, hào hứng háo hức tham gia những công trình xây dựng và lao động vất vả, đóng góp tinh thần các anh hăng say chiến đấu bảo vệ non sông do đức lập cho quê hương. Cũng còn phải nói đến không ít các nữ sinh TV là võ sĩ, con của chiến sĩ, hay vinh dự trở thành cá nhân phẩm sĩ, đem mồ hôi mình nuôi dưỡng con cái nên người, thay cho công đã hy sinh đến non sông!

Tôi miên man hồi tưởng về dĩ vãng mà quên hẳn thời gian. Bỗng có ai đặt tay trên vai mình kèm với giọng nói êm dịu: “Chúc mừng bạn trẻ về hồi phục Trưng Vương!”. Ngồi yên lặng không...những mặt như tên, đã thân mật kéo tôi vào hồi tưởng, vì đã đến giờ khai mạc lễ. Những tiếng cười nói rộn ràng, những cánh tay bắt mắt mừng, và những cái ôm thân thiết. Tôi quan sát khắp hồi tưởng, nhìn lên hàng ghế đầu, các thầy cô của tôi còn lại nay đã già, vì hồi sinh chúng tôi đã vào cái tuổi ngoài năm mươi ở đời “thật thật phải lai hy”, huống chi là thầy cô! Tôi đang bối rối suy nghĩ thì mặt giọng nói B. cười ngạo của chủ xướng ngôn là cô nữ sinh TV vang lên từ micro, mặt miệng ngậm ngùi những vầng sáng khêu gợi chào hiệu của Trưng Vương. Bài “Trùng Vương Nữ Vương” được chọn là hiệu ca, hùng tráng vang lên:

“Trùng Vương Nữ Vương lau phết sơn máu thù nhà, mài gươm vang khúc toàn thắng hùng ca. Thu về giang san cho lòng uy giá Nam, bầu trời Á sáng ngời ánh quang! Nữ nhi cầm phết tay ngậm ngùi nhi nữ, tình riêng của nguy cho toàn dân. Mồ hôi lòng trung trinh sơn sứt bết, Hát Giang sóng vỗ n...”.

Mồ hôi máu nóng ran chảy trong khắp cơ thể tôi. Miệng ngậm ngùi chúng tôi cùng dựng trang nghiêm những vầng sáng của hai vị Nữ Anh Hùng được trưng bày trên sân khấu, cùng hát lên một cách thành tâm và trang nghiêm. Niềm u dòng nước mắt tuôn trên những đôi má đã qua thời xuân trẻ của thầy và trò! Tôi biết có những người khóc vì nhớ thời xa xưa dẫu chỉ mái trường thân yêu,

riêng tôi v a xúc đ ng khi nh v quá kh , nh ng còn khóc vì hi n t i! G ng hy sinh c u qu c c a Tr ng V ng khi n tôi liên t ng đ hi n tình đ t n c và ng i dân Vi t. Khi x a đ t n c b quân Tàu xâm l c, Tô Đ nh hà kh c v i dân lành, thì nay ng i dân tôi cũng đang ch u c nh m t c a nhà, đ ng ru ng; nhi u gia đình ph i tan nát, và đang rên si t đ i ách th ng tr c a b n ng i C ng S n m t l ng tri, tham lam tàn b o! Không nh ng th , h còn mạnh tâm dăng t qu c cho lũ sài lang! Nh ng ngày x a thì đã có hai v n anh hùng quy t “đem ph n son tô đi m s n hà”, còn ngày nay ai s c u nguy cho t qu c, đ ng bào tôi?

“Tr ng N V ng, dày đ c cao ân! Xin ng linh, ban ph c cho giang s n hòa bình.Tr ng N V ng! N c Nam còn đó, gi ng L c H ng quy t kiên lòng b i đ n non sông! H n qu c gia m phai má đào, Nhà Vi t ng bu n r u r s u đau! Xui lòng nhi n m u ph c thù: Mê Linh r p tr i c Vi t s c phô. Mang ph n son tô màu s n hà, lòng vì n c vì nhà. Cho Vi t Nam muôn đ i hùng c ng, nh ân đ c Tr ng V ng!”.

Bài hi u ca “Tr ng N V ng” v a k t thúc, tôi b ng ng i s p xu ng gh và khóc! Ngày x a tôi nghe bài hát này v i c m nh n hân hoan nao n c bao nhiêu, thì ngày nay tôi l i c m th y xuy xao và t i bu n b y nhiều. Đ t n c tôi ngày nay cũng đang b đe đ a b i k thù xâm lăng ph ng B c: c m t đ i giang s n hoa g m mà ti n nhân đã dày công vung đ p, và đem máu x ng đ gi gìn, nay đã l t vào tay quân thù! Nh ng đi danh ghi đ u các chi n công hi n hách oai hùng c a ti n nhân nh i Nam Quan, thác B n Gi c, nay đã n m bên kia ranh gi i c a Tàu, do nh ng k vì tham lam đã mạnh tâm dăng bán cho ngo i bang! Nhi u ng i Vi t ngày nay mu n đi thăm l i quê h ng hình ch S, l n theo s sách đ tìm: “Nam Quan cho đ n cà Mâu, m t nhà Vi t Nam non n c t i m t màu...”, thì h i ôi! i Nam Quan nay còn đâu n a? X a Nguy n Trãi theo cha là Phi Khanh b quân Tàu b t đi, đ n i Nam Quan là biên gi i, thì Phi Khanh quay l i t bi t con và đ n dò: “Con hãy quay v lo m u vi c c u n c và báo thù cho cha!”. Nguy n Trãi vâng l i g t n c m t t bi t cha già, r i quay v , theo Lê L i đi t gi c cho đ n khi thành công, bình đ nh đ c giang s n, ông đã làm bài Bình Ngô Đ i Cáo l u danh đ n muôn đ i, thì nay đ a danh đó đã n m sâu trong đ t đ ch! Nh ng qu n đ o Tr ng Sa, Hoàng Sa đ y tài nguyên thiên nhiên nh h i s n và đ u m c a ta, nay quân xâm lăng ph ng B c cũng đã l n chi m. Chúng b t tàu bè, ng dân c a ta, hành h ng i và c p l y c a, nh ng k c m quy n thì v n làm ng , l i còn khúm núm cúi đ u tr c quân gi c! Nh ng công trình xây đ ng đ t n c nh đ ng xá, c u c ng...ti n t c a dân n c, đ c dăng vào tay nh ng nhà th u Trung qu c vô đ o đ c , vô trách nhi m và còn mạnh tâm phá ho i c tài nguyên l n môi tr ng c a ta, khi n “ti n m t t mang”, con cháu sau này không còn gì đ s ng, ngoài nh ng món n ng p đ u và m nh đ đ tan nát! Ch a k h đã t o c h i cho hàng ch c v n công nhân Tàu tràn vào đ t n c! Gi i giang s n hoa g m c a dòng gi ng Tiên R ng, nay đã tan hoang x xác do lũ ng i vong b n “cống r n c n gà nhà”, đem m t th ch thuy t CS ngo i lai hoang t ng v ng tr và phá nát giang s n, phá tan nh ng giá tr nhân b n, đ o đ c truy n th ng c a cha ông, khi n ng i dân Vi t đang lâm vào c nh kh n cùng ch a t ng có trong l ch s !

Nội dung Mục Trạng Văn

Tác Giả: Trạng Văn SG

Thứ Tư: 16 Tháng 11 Năm 2011 07:26

Là hỡi mông 1000 năm Thăng Long càng rõ sự thối kém, nên hèn của nhà cầm quyền CS là thu về vào Tàu, vì “chết Tàu” nhiều hơn “chết Việt”, và mang tính phá hoại hơn là xây dựng, lý tán hơn là đoàn kết dân tộc! Trong khi đất nước quá nghèo nàn, đa số dân chúng còn làm than đói khát, nhiều người học sinh phải đi dây qua sông, sự đi đến trường học không có cửa đi, thì nhà cầm quyền dám tung tác dùng tới 94 ngàn tỉ đồng, tiền đồng 1/10 ngàn sách quốc gia để chi cho là hỡi, với những sự việc vạ quái, vạ ngu si, và mang tính phá báng lịch sử, khi nhiều báo chí, nhiều thành phố dân chúng phải lên tiếng phản bác: tiền đồng vua Lý Công Uẩn thì tiếc gì tiền Thục Hoàng, bợ phim “Đông phương Thăng Long” tiền trên mặt trăm tỉ đồng, thì tiền cảnh quan, trang phục cho đến di sản viên, quần chúng, rớt đồng là người Tàu, cảnh Tàu! Những trận đánh lịch sử chống quân Tàu xâm lược như trận Chi Lăng, Bạch Đằng, có trong lịch sử và trong sách vở, thì bợ đi đến Tàu cho chết bợ, khi bợ phim lịch sử đi đô bợ coi như mặt bợ phim Tàu, và không dám chiếu dù vì sự sô “tội nước vạ bợ” của dân chúng! Chả là kẻ biết bao sự phí phạm những kẻ cầm, càng góp phần đào sâu hố chia rẽ giữa kẻ cầm quyền với người dân, nhất là đồng minh lúc xuất hiện trên báo chí, truyền hình hai hình ảnh chống nhau: mặt là hỡi để luồn báo chí cho là phụng phịu, hào nhoáng những thiêu tính văn hóa, trong khi miền Trung bợ lũ lụt chết a chết có, nhiều ngàn ngôi nhà ngập chìm trong nước, hàng triệu dân đói rét trong mùa, thiêu u tiếng sấm, giọt nước đổ xuống, nhiều ngôi làng bợ xóa sổ, dân chúng kéo nhau trốn mình trong những hang núi đá như thiêu tiếng sấm, trong khi chính quyền và nhiều người dân Hà Nội vô cảm, ngày đêm hoan lạc với những đèn hoa rực rỡ, bợ tiền đóng thuế của dân!

Nước sắp mất, nhà sắp tan, những ai sẽ ra tay cứu quốc? Đâu những anh hùng hào kiệt? Đâu những đồng anh thối mang dòng máu oai hùng bợ t khu t của Trường Triêu ngày xưa? Nào ai dám ra tay trừ gian giết bợ o để cứu lấy non sông, cứu nguy cho dân tộc? Không! Dân Việt thì đây với không thiêu anh hùng hào kiệt, giàu lòng quốc đi với quê hương, mưu kê vai gánh vác sơn hà. Chả khờ nhiều, thay vì để công xông pha nhiều chiến trường xôn thân vì nước, hay ít nhất để công lên tiếng bợ vớ Tô Quốc, thì họ đang bợ những người anh em cùng con Hoàng cháu Lạc, những đã mặt nhân tâm, mặt linh hồn, ra tay sát hỡi, cầm tù! Kẻ “nội xâm” đã “khóa chân ngựa, cột yên ngựa”, khi cho những người yêu nước không để công đem tài năng và dũng khí cứu quê hương! Ôi! Cái nước nào bợ, cái khờ nào bợ anh em giết hỡi anh em, con cháu trong nhà phẫn thì tiên giông gì ng? Đau lòng làm thì nhân hỡi! Nước mất Trạng Văn chống là đang tuôn đổ cho quê hương quốc, xót thì cho những cháu con dòng dõi Trường Triêu như Công Nhân, Thanh Thục, Nhị Quốc, Thanh Nghiên..., bên cảnh những kẻ nam nhi mang khí phách hào hùng của Quang Trung, Lê Lợi, như LM Nguyễn Văn Lý, Điêu Cày, Công Địch, Tiển Trung, Duy Thục, Thăng Long, Hà Vũ v.v..., và còn biết bao người con yêu của mặt Việt Nam trên khắp thì giết cũng như trong nước, đang âm thầm hy sinh máu với để công, tở do, công lý cho toàn dân.

Thống Đông hỡi! Hỡi thiêng sông núi hỡi! Xin hãy cứu dân lành, và trừ lũ cho chúng con cuộc sống an bình, non sông hoa gấm như ngày nào, để Dân Việt còn với thì thiên Anh Hùng Ca: Việt Nam, Việt Nam muôn đời hùng cường!

Tôi làm được gì? Bên Làm được gì? Xin mời mọi người hãy tạm quên bớt cuộc sống riêng, hãy hy sinh một phần hạnh phúc riêng để nghĩ đến đất nước, dân tộc. Đất khoát phiêi bèo vôi non sông hoa gấm này không để rơi vào tay quân thù bèo tàn, bèo ng không, chúng ta sẽ có lợi ích non vôi tiên và vôi nhông thê hê mai sau, nếu nhê thê hê chúng ta làm một nước! Còn đất nước mà còn dân tộc Việt, chúng ta không thể mãi mãi là kẻ sống nô lệ ngoi bang, hay sống lưu vong, sống nhê vào một dân tộc khác, một đất nước khác suốt đời này qua đời nê. Nếu chúng ta không chỉn đê u chông quân thù để bèo vôi đất nước bây giờ, thì con cháu chúng ta sau này cũng sẽ phải chỉn đê u dành lợi quê hê ng tê quoc, lúc đó sẽ muôn vàn khổ đau và khó khăn hê n bây giờ. Đê ng đê các thê hê cháu con sau này đê c tên nước Việt Nam, mà không còn biết tìm Việt Nam ở nêi đêu!

Môi miên man vôi nhông ý nghĩ riêng, tôi đã quên theo dõi nhông tiến trình diên rêt hùng tráng và đê thê ng cê a ngày lợi hêi Thư Mời SG này! Cho đê n khi một nhóm bên cùng lập “phát hiên” ra tôi ở một góc đêi cuêi hêi trê ng, hê ùa têi kéo tôi ra sân trê ng hàn huyền tâm sê, vê chuyên riêng cê a mời mọi người, và chuyên chung cê a đất nước, cho mãi đê n qua trê a.

Chia tay nhau chúng tôi ra vôi, lòng trĩu nhông một mối u tê chung, nhông cũng an ôi nhau hãy nuôi hy vông sẽ có một ngày mai quê hê ng bông sáng, ngày đó chúng tôi sẽ gặp lợi nhau đê đê m danh xem ai còn ai một, và chê c chên là chúng tôi sẽ quy tê thây trò cùng tê chê c một Lê Hêi Thư Mời SG thê t hoành tráng, đê tê n Trêi, cê m n Tê Tiên và anh linh cê a hai vôi Thư Mời SG đã phù hê cho đất nước, đê ng thêi thê p lên một nén hê ng lòng đê tê ng niê m nhông ngi con cê a tê quoc đã vê quoc vong thân, hay nhông đê ng bào đã chê t oan trong thêi tao loên này vôi đê môi hình thêc. Lúc đó, nếu còn đê c một chút gì đê cê ng hiên cho quê hê ng tê quoc, chê c chên chúng tôi sẽ hê t lòng không quê ngi.

Saigon 13/10/2010